

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

Neef erfde van oom Van Ommen de strijkerskunst

„DE TWEEDE GENERATIE van Klazienaveense wondergenezers strijdt om erkenning”, vertelt in een zeer uitvoerig artikel het blad „De Noord-Ooster” uit Emmen. Wie is die wondergenezer dan wel? Dat is de 27-jarige Jan L. van Ommen, waarschijnlijk de jongste wondergenezer van ons land, meent de Noord-Ooster. Hij is een neef van een andere wondergenezer, die ook Van Ommen heette en in 1968 overleed.

Na het overlijden van zijn oom nam de jonge Van Ommen, die zegt „Ik ben gewoon op een bepaald gebied begaafd”, de praktijk over. De neef woont aan de rand van Klazienaveen aan een doodlopende weg. Achter een schrikdraad loopt een wijk (vaart) met daarachter de turfvelden. Voor de deur naar de praktijk ligt een zeer groot aantal sigarettenpeukjes op de stoep en in het gras.

Zijn oom heeft een twintigtal jaren als wonderdokter gewerkt. Uit alle lagen van de bevolking komen de klanten naar Van Ommen jr. en ze komen overal vandaan, tot uit Dordrecht, Dusseldorp en Groningen. Klachten? Reuma, bronchitis, rugklachten, „keelamandelen”. Ook echtparen, die geen kinderen kunnen krijgen, vragen Van Ommen junior om raad. Volgens mededeling van de jonge wondergenezer kan hij de overgrote meerderheid van zijn bezoekers helpen. Gemiddeld één op de tien moet onverrichterzake terugkeren. Kosten per consult :van niets tot zes gulden.

Van Ommen junior is aangesloten bij de Nederlandse Fusie van Paranormale- en Natuurgenezers te Amsterdam. „Sedert 1960 worden leden van deze organisatie zo'n beetje officieus erkend”, beweert Van Ommen junior. Hij beweert ook, dat 25 pct van de huisartsen wel voor erkenning van de aangesloten magnetiseurs is en verzekert de verslaggever die hem bezoekt dat „we zelf” (de Fusie blijkbaar) een Raad van Tucht hebben,

met twee professoren, drie artsen en twee advocaten”. De „Fusie” — bij dit gezelschap behoort ook Gerard Croiset — telt volgens dr. L. F. Bakker, schrijver van het proefschrift „Kwakzalverij en onbevoegd uitoefenen der geneeskunst” 50 beroepsleden.

Acupunctuur kreeg elektronische inslag

NU DE ACUPUNCTUR in het middelpunt van de belangstelling is komen te staan — een merkwaardig modeverschijnsel, dat parallel loopt met de belangstelling voor Oosterse mystiek, voor yoga en . . . voor het rode boekje van voorzitter Mao! — blijven de Amerikanen niet achter.

Meer dan 300 lijdens aan kanker, rugziekten en andere pijnlijke aandoeningen zouden in de Ver. Staten een betrekkelijk pijnloos leven leiden door toepassing van een elektronische variatie van de acupunctuur.

Dr. Theodore Roberts, een van de ontwerpers van het al reeds zeven jaar in gebruik zijnde elektronische apparaat, hoopt dat de belangstelling nu zal toenemen. Volgens hem is elektronische verlichting van de pijn in vele gevallen te verkiezen boven de gebruikelijke verdovende middelen.

Het apparaat bestaat uit een elektrode met een klein ontvangertje, die wordt aangebracht in de ruggewervelkolom, vlak boven de plaats waar de pijn ontstaat. Door een druk op de knop van een zendertje, kan de patiënt zelf een ongevaarlijk stroompje door de elektrode sturen, waardoor de „pijnbaan” wordt geblokkeerd. De patiënten zetten het apparaat gemiddeld acht tot twaalf uur per dag aan.

Van homo naar hetero

NOG MEER ELEKTRONIKA in des mensen doen en laten: de Amerikaanse arts Robert Heath, verbonden aan de Tulane-universiteit te New Orleans, is erin geslaagd om een homo-seksueel te veranderen in een hete-

Spiritistisch duo heeft contact met Bomans

NA HET OVERLIJDEN van Godfried Bomans, dat zoveel indruk maakte, werden zijn boeken opvallend druk verkocht. In een mate als de boekhandel nog nooit eerder had meegemaakt. Daar bleef het niet bij:

In Elsevier's Magazine ging Michel van der Plas eens na wat er zoal na de dood van Bomans geschiedde. Daaruit dit citaat:

„Een andere uitgeverij kreeg van een echtpaar uit het oosten des lands een stapel documenten aangeboden die een getrouwe weergave moeten zijn van 'n aantal gesprekken die Bomans na zijn dood met het echtpaar heeft gevoerd. Sterker nog, het spiritistische duo heeft nog dagelijks contact met de overleden schrijver, en de directie van de uitgeverij krijgt daar daags na het gesprek een keurig uitgetypt verslag van.”

ro-seksueel. En wel door middel van elektrische prikkeling van bepaalde hersendelen.

In zijn verslag deelt hij mee dat een 24-jarige homo-seksueel haardunne elektroden ingeplant kreeg in die delen van de hersenen die het seksueel gedrag bepalen. Dus ook al een vorm van acupunctuur! Na een behandeling die zich over enkele weken uitstrekte, bleek dat de man een levendige belangstelling voor vrouwen kreeg.

Op dat moment werd de medewerking van een jonge vrouw ingeroepen, waarvan vastgesteld werd dat de wijziging van het gedrag van homo- naar heteroseksueel gedrag in alle consequenties volledig was. Het Britse medische tijdschrift, dat melding maakt van deze Amerikaanse experimenten, zet achter deze laatste proef echter een vraagteken. „Veel artsen zullen door dit verslag verontrust zijn en zich afvragen of dit alles niet in strijd is met de menselijke waardigheid”, aldus het Britse tijdschrift, dat door Het Vaderland werd aangehaald.

Piet Seelen raadde ook naar 't lot van Anita

OP 19 MAART werd het lijk gevonden van het twaalfjarig meisje Anita Pothuis — naar later bleek vermoedelijk slachtoffer van een moordenaar. De verdwijning van dit Rotterdamse meisje trok zeer de aandacht. Paragnosten boden hun hulp aan. Uit „Het Vrije Volk” van 11 maart — let op de datum — knipten wij een artikel „Paragnost moet het hebben van de emotie; twee weken zoeken naar Anita”, een „verhaal”, zoals dat in krantetermen heet, geschreven door verslaggever Gerard Krul. Wij laten het hieronder (grotendeels) volgen:

Piet Seelen (49) wipt de bril van zijn natte neus en bevestigt: „Ik ben ook zo'n gevoelig tiep.”

De paragnost, die al twee weken zegt te werken aan de opsporing van Anita Pothuis, het verdwenen Rotterdamse tweelingzusje, huilt als ik met hem praat.

Van de emoties moet hij het hebben, zegt hij. Emotie is voer voor zijn accu: de accu, waarmee hij al zoveel politiezaken heeft opgelost.

Piet Seelen meent, dat Anita leeft. (spatiëring van ons, red. M.t.d.K.) Het merkwaardigste verschijnsel rondom de verdwijning van het meisje, en ook van haar straatgenoot Hans Jansen (14), is het enorme aantal hulpaanbiedingen van mannen en vrouwen, die zichzelf paranormale talenten toededen.

Seelen, de laatste die zich heeft aangemeld, is een landelijk erkend paragnost. (Wat betekent dat: „landelijk erkend”? red. M.t.d.K.). Op de onderlinge graadmeter der paranormaal begaafden staat hij genoteerd voor 83 procent betrouwbare conclusies. Hoe werkt hij?

In zijn wachtkamer in het grachtenhuis Utrechtse Nieuwe Gracht 191 vind ik, vertelt de verslaggever, bedankbrieven onder glas. Ze eindigen bijna allemaal met: „Het is allemaal zo uitgekomen als u had voorspeld.” Seelen is een gezet man, kalend, met vinnige ogen achter een ambtelijke bril. Naast hem zit de man die hem heeft ingehurd, (spatiëring van ons, redactie M.t.d.K.) meneer Weeber, vriend van Anita's vader.

Keiharde zakenman

SEELLEN PRAAT NU eens bezwerend, dan weer bralt hij. Op onverwachte momenten ontpopt hij zich als de keiharde zakenman. Al zijn doen en laten begeleidt hij met de pen op papier. Hij tekent zijn woorden in rondjes, driehoeken en combinaties daarvan.

Na 't werken met foto en handschrift materiaal zoekt Piet Seelen naar associaties. Hij concentreert zich sterk op het verdwenen meisje. De associaties die bij Seelen boven komen drijven in zo'n moment van volledige overgave, wekken bij hem veel emoties.

Krijgt hij het beeld „Ineke” dan is Anita onherroepelijk overleden. Waarschijnlijk verdrongen, misschien eerst vermoord en daarna in het water gooid. Ineke was een zusje van anderhalf van Piet Seelen, dat toen hij dertien jaar oud was is verdrongen in een put voor het ouderlijk huis. In de zaak Pothuis is „Ineke” niet aan Seelen verschenen. Hij meent daarom: Anita leeft!

Emoties doen hem goed

EMOTIES DOEN HEM GOED. Hij vertelt over zijn jeugd en de tranen springen hem in de ogen. Met 'n hernieuwde frisheid stort hij zich daarmee weer op de zaak Pothuis. „U bent vandaag mijn motor”, zegt hij monter, als de tranen zijn gedroogd.

De tweede vitale fase in Seelens paragnostieke werkwijze is de periode waarin de „trekcontacten” ontstaan. Seelen blinddoekt zich, stelt zich in op een punt in Rotterdam waar Anita naar alle waarschijnlijkheid heeft gelopen. Hij strekt dan de handen voor zich uit en voelt aan de trillingen in welke richting hij wordt getrokken. In het geval van Anita was die richting zuidelijk. Door van verschillende punten in het afgebakende terrein trekcontacten te leggen, ontstaan er snijlijnen die op de kaart samen komen op één punt.

Seelens snijlijnen in de zaak Anita

STROOMPJE LEVENSKRACHT VOOR ZWAKKE MANNEN

ONLANGS VERSCHIEEN EEN BOEK, samengesteld door Leonard de Vries en Ilonka van Amstel „Advertentiën 1830 - 1930”, met een groot aantal afbeeldingen van oude en zeer oude advertenties. Wat uiteraard in zo'n overigens bijzonder boeiende collectie opvalt is het aantal kwakzalvers-advertenties.

Wonderarmbanden en dergelijke daten niet van vandaag of gisteren. Zo werd vroeger met de elektrische ceintuur van dr. Sander geadverteerd onder de grote titel „Levenskracht en energie voor Zwakke Mannen”.

Dr. Sanders „Electric Belt company” was omstreeks de eeuwwisseling gevestigd in de Damstraat te Amsterdam op nr. 3, 1ste etage. „De elektrische ceintuur van dr. Sander wordt 's nachts op gemakkelijke wijze om het middel gedragen: zij geneest u ge-

Pothuis komen samen in het buitenland. In een gebied waar slecht Frans en redelijk Duits wordt gesproken. Hij weet zelfs de plaats met name te noemen, maar doet het niet . . .

Beelden in kleur

DOOR DE „ASSOCIATIES en trekcontacten” heen spelen voor de Utrechtse paragnost de beelden in kleur. Rood is daarbij van het grootste gewicht. Blauw, groen en geel vormen de achtergrond waartegen het rood zich afzet.

Alle kleuren heeft Seelen na twee weken werken gevonden, zijn trekcontacten leveren goede resultaten op, de associaties hebben hem zekerheid verschaft. Slechts één hoofdzaak mist hij: Rood!

Wat is rood in de zaak Anita Pothuis. Voor Piet Seelen is rood Rotterdam. In Rotterdam moeten er voor de Paragnost mensen rondlopen die iets verborgen houden. Niet moedwillig, misschien wel onbewust. De zaak Pothuis is in het begin door iedereen, zegt Seelen, te negatief benaderd. Er werd meteen gedregd, van het begin af aan werd aangenomen, dat Anita verdrongen was.

Laatste zin van het verslag: „Seelen wil nu naar het buitenland”. (Uiteraard op kosten van de ongelukkige familie, al staat dat er niet bij. Maar dat durven we wel aannemen van deze keiharde zakenman. Wie zou dat denken van zo'n „gevoelig type”, die met zijn tranen zoveel emoties legt om alles wat hij ook maar raadt en gist! Maar de magische kracht van de tranen weet hij wel te gebruiken, deze 83 procent! M.t.d.K.).

urende den slaap. De stroom oefent zijn invloed uit vanaf de eerste aanwending, hij kan naar wens geregeld worden door zijn specialen reguleerder”, zo heette het in een in het boek afgedrukte advertentie.

Met deze elektrische ceintuur kon men duurzaam reumatiek, pijnen in onverschillig welk lichaamsdeel, spit, lendenpijn, lever- en blaasaandoeningen, enz. genezen zo werd beweerd. Daar bleef het niet bij: voorts uitputting, neurasthenie enz. tengevolge van buitensporigheden, aderbreek, lusteloosheid, organische zwakte . . . Men ziet, dat was niet mis. En dat alles bleef niet alleen voor de zwakke mannen van het sterke geslacht voorbehouden. In wat minder opvallende letters kon men lezen dat de seintuur „Vernieuwde zenuwkracht voor de vrouwen” in het vooruitzicht stelde.

Hans Weggemans kent de oude huismiddeltjes nog

EEN ARTIKEL OVER huismiddeltjes, zoals die vroeger in plattelandsdorpen, toen de medische verzorging nog veel te wensen overliet, werden toegepast, vonden wij in het in Oost-Drenthe verschijnende huis-aan-huisblad „De Gezinsbode”. De relatie laat een en ander echter terecht vergezeld gaan van een waarschuwing: U kunt uit dit verhaal lezen in welk een bevoorrechte positie wij zijn, dat wij zonder bezwaar een arts kunnen laten komen. „Wij hoeven niet terug te grijpen op huis-, tuin- en keukenmiddelen. Doet u het dan ook niet.”

IN SOMMIGE KLEINE plattelandsdorpen zijn, aldus het bijzonder lezenswaardige artikel in „De Gezinsbode”, nog altijd oeroude huismiddelen in zwang, die van generatie tot generatie worden doorgegeven. Een van die dorpen is De Maten bij Ter Apel. In dit Drentse dorp heeft nog nooit een arts gewoond. Medische hulp moet uit Ter Apel komen.

Hans Weggemans, die 74 is, en die vroeger bij de veenontginningen werkte weet een heleboel van die huismiddelen af. Zijn moeder had in het dorp een geweldige faam. Was er iemand ziek, zij wist vaak een middeltje. Daar kwam nog bij dat ze vaak als baker optrad. In een speciaal schrift werden alle middeltjes, drankjes en zelfjes genoteerd. Het schrift is in de loop der jaren verdwenen, maar Hans Weggemans weet zich zo uit z'n hoofd nog een hoop „recepten” te herinneren. Vaak werden ze op hem toegepast of paste hij ze zelf toe en naar zijn eigen zeggen, heeft hij er altijd baat bij gehad.

En dan begint hij op te sommen. Voor de meest vreemde ziekten en verwondingen, weet hij de meest vreemde middelen. Middelen waar we nu vreemd tegen aan kijken en die ons alleen al uit hygiënisch opzicht onaanvaardbaar lijken. Voor hem niet.

Tegen rauwe enkels

MAAR ER ZIJN ook heel eenvoudige recepten bij: Heb je last van een niet deugdelijke stoelgang? Hij adviseert het eten van abrikozen. Als een probaat middel tegen lage bloeddruk, adviseert hij het eten van rauwe uien. Wie met zijn gal sukkelst moet maar eens elke dag een theelepeltje fabrieksboter op de nuchtere maag innemen en gegarandeerd, zegt Hans het sukkelen is voorbij.

Rauwe enkels kwamen vroeger nogal eens voor en het zou al vreemd zijn als daar geen middel voor was: Leg op de pijnlijke plaatsen het natte vlies van een rauw ei en het leed is geleden. Uien schijnen over meer geneeskraft te beschikken dan tegen lage bloeddruk alleen. Wie met zijn ingewanden overhoop ligt vindt, volgens Hans baat bij het drinken van

het nat van gekookte uien. Mensen die gebukt gaan onder een overmaat aan pukkeltjes, kunnen weer opgewekt de wereld door na zich gewassen te hebben met een vocht dat getrokken wordt van haverstro.

Nou zijn er ook mensen die te kampen hebben met een slechte watering. Dat hoeft niet meer als je vlierbloemthee drinkt. Mensen die wel kunnen wateren, maar last hebben van zweeren wordt aangeraden de pijnlijke plekken met de eigen urine te behandelen.

Dauwwurm, een voor ons onbekende ziekte, maar volgens Hans Weggemans een vroeger veel voorkomende

Oerdegelijke stroop tegen wratten

kwaal, waarbij men een pijnlijke uitslag op het hoofd kreeg, kan met succes, volgens oude gegevens, bestreden worden door de bedreigde plaatsen in te smeren met de mest van Oost-Indische duiven. De mest van een eenvoudig tortelduifje mag overigens ook.

Stroop tegen wratten

WRATTEN, ONGEACHT of ze mensen, koeien of paarden plagen, verdwijnen als sneeuw voor de zon, wanneer ze drie keer daags worden gesmeerd met de oerdegelijke stroop, zoals men die vroeger kende. Een hendaags appelstroopje hoeft geen mens te proberen, want dan blijf je aan het smeren.

Fabrieksboter. Het is al even genoemd in verband met galklachten, maar voor landbouwers of liever veehouders zal het interessant zijn te horen, dat het uitstekend helpt bij koeien die „aan de wind” zijn. „Laat het papier desnoods maar om het pakje”, adviseert Weggemans, „dat vreten ze er wel bij op.” Ook voor de agrariërs: het middel tegen fistels bij paarden. Eenvoudig, maar misschien niet direct voor de hand liggend: schoonmaken en insmeren met witte suiker en alweer is een probleem verholpen. Veel paarden zijn deze vinding dankbaar, weet Hans.

Lezers, die last hebben van griezel-dromen of die geen bloed kunnen zien, wordt door de redactie van „De

Gezinsbode” aangeraden deze alinea over te slaan. Het recept dat hier gegeven wordt heeft betrekking op grote open wonden, die maar niet willen helen. Het middel heeft Hans ooit eens gekregen van een vrouw die met een „negootsie-bakke” langs de deur kwam. Schrikt u niet: Neem een dode pasgeboren big of hond. Snij het dier aan de onderzijde open en bindt het stevig op de wond. Laat het daar een week of veertien dagen en de wond is genezen.

Oude reuzel

DE GAUW GRIEZELENDE lezers mogen nu weer meelesen om te zien, wat er te doen valt wanneer iemand het door een verkoudheid of iets dergelijks wat benauwd op de borst heeft. Smeer de borst in met oude reuzel, plak er een vetvrij papiertje over en de benauwdheid is in de kortst mogelijke tijd niet meer. Steenpuisten zijn vervelend en pijnlijk. Minder wordt dat na het gebruik van weegbree-bladeren. Mocht de goede plant een zaadstengel hebben, bewaar die dan goed, want koeien met diarrhee vinden er baat bij.

Iedereen kent wel dat vervelende zweertje op 't oog met de wat vreemde naam. Er is iets tegen te doen. In De Maten neemt men eenvoudig een lapje met in warm water geweekte beschoot

Verkoudheid, weten we allemaal, kan worden bestreden door eens goed uit te zweten. Om te zweten kun je een beste borrel gaan drinken of een groc klaarmaken maar er is een goedkopere manier. Drink koud water tot je niet meer kunt, doe dan ook nog een koude natte doek om je hals en schiet dan onder de wol. Wie verwacht dan nog verkoudener te zijn, komt bedrogen uit, want Hans Weggemans uit De Maten weet voor zich zelf zeker, dat er gezweet wordt bij het leven en dat de verkoudheid het onderspit moet delven.

UIT HET POSTZEGELALBUM: op deze Zweedse postzegel van 1965 de afbeeldingen van twee Nobelprijswinnaars uit 1905: Robert Koch, ontdekker van de tuberkelen de cholera bacil, en Henryk Sienkiewicz, de schrijver van „Quo Vadis?”

MEVROUW NIXON

KEEK LIEVER NIET NAAR ACUPUNCTUUR

De Amerikaanse pers heeft bij het bezoek van Nixon aan China ook de nodige aandacht besteed aan het dagelijkse leven in het Peking van de dag van heden. Daarbij werd de acupunctuur niet vergeten. Hug Sidey van Time bezocht middelbare school no. 26 in Peking, een onderwijsinstelling met 3080 leerlingen. Bij alles wat hij zag — de portretten en slagzinnen van voorzitter Mao ontbraken nergens — trok ook een acupunctuurles zijn aandacht. Er was overigens ook een klas waar men les kreeg in het haarknippen. De gids legde uit, dat men vroeger op barbiers neer keek, maar dat is verleden tijd. Men leert jonge mensen niet alleen hoe ze haar moeten knippen, maar ook om er trots op te zijn.

In een ander vertrek zag hij een meisje bezig met het repareren van schoenen. Volgens de vice-voorzitter van het revolutionaire schoolcomité, de oud-militair Wang, was het repareren van schoenen vroeger een ambacht waar men op neerkeek. En meisjes „hielden niet van de geur van schoenen. Maar zij beseffen nu dat wat kwalijk rook de manier van denken van de bourgeois was. Wat de beste geur heeft — dat zijn de gedachten van voorzitter Mao.”

Jerrold Schecter van Time was in een warenhuis in Peking en keek er o.a. naar de farmaceutische afdeling. Men kon er een grote verscheidenheid van acupunctuurnaalden krijgen variërend in prijzen van 6 tot 18 gulden — de laatste prijs werd voor een naald van 32 centimeter gevraagd. Veel verkocht wordt de Chinese versie van aspirine, Analgin. Er zijn geen

Bij Van de Moosdijks curator 500 brieven

WILLEM VAN DE MOOSDIJK's faillissement zal honderden schuldeisers in de kou laten staan: er is niet voldoende geld voor hen. De honderdduizend gulden, die de verkoop van de bungalow „De Zandhoeve” te Casteren en het met allerlei financieringsregelingen tot stand gekomen wagenpark oprachten, zijn juist voldoende om de fiscus te betalen.

Bij mr. C. van der Meeren, de curator in het faillissement van de „Raspoetin van Brabant”, zoals dat in Van de Moosdijks gloriedagen heette, zijn voor f 380.000,— aan vorderingen ingediend. Met de belastingschuld mee kwam men aan een totaal aan vorderingen van bijna een half miljoen, berekende de correspondent van „de Volkskrant”, de welingelichte heer Van Heugten.

Voor het faillissement konden tientallen vorderingen nog worden betaald uit een ietwat troebele bron: de voortzetting van de kwakzalverspraktijken van Van de Moosdijk. Door het optreden van de politie, justitie en gedupeerden is dat onmogelijk geworden. Op het kantoor van de curator komen overigens nog steeds klachten binnen — en nieuwe bestellingen op de „wonderbaarlijke kruiden”, die Van de Moosdijk met zoveel poeha placht te omgeven, maar die hij heel gewoon kocht bij zijn kruidenleverancier te Lunteren. De klachten en bestellingen komen van mensen, die reageren op advertenties geplaatst in Oostenrijkse en Franse dag- en weekbladen.

pillen tegen zwangerschap, maar de apotheker bood de Amerikaanse bezoeker spermadodende tabletten aan. Verder waren er de gewone voorbehoedsmiddelen, die één Chinese cent per stuk kosten en in drie maten verkrijgbaar zijn.

Mevrouw Nixon bezocht een commune in het westen van Peking. Zij werd ook naar de kliniek van de commune gebracht. Daar werd een 68-jarige vrouw met acupunctuurnaalden

BIJ DE VORDERINGEN in het faillissement liggen rekeningen van twintig Franse dagbladdirectie, die 125 mille aan advertentiekosten te goed hebben. De totale post die de curator aan klachten, reclames en nieuwe bestellingen te verwerken kreeg is inmiddels tot een berg van ruim vijfduizend brieven uitgegroeid. Via stencils en ambassades zijn de meeste briefschrijvers van het bankroet van de Brabantse kruidendokter op de hoogte gesteld.

Curator mr. Van der Meeren overlegt nog met de belastinginspectie over de hoogte van de belastingaanslag. Het verschil van inzicht met het ministerie van Financiën beloopt enkele tienduizenden gulden.

De advocaat van Van de Moosdijk, die hoger beroep heeft aangetekend tegen het vonnis van de Bossche rechtbank (twaalf maanden gevangenisstraf wegens oplichting, waarvan zes maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar) wil de strafmaat aan het hof voorleggen, omdat hij meent dat de bijkomende straffen onvoldoende in de opgelegde straf zijn verdisconteerd. Inmiddels heeft een kleine actiegroep van Belgen aangekondigd eens persoonlijk met Van de Moosdijk in Casteren te komen afrekenen.

● In het relaas van de rechtzitting in ons maartnummer kwamen enige passages voor, ontleend aan het verslag van de heer G. Dullens in het Algemeen Dagblad. Enige andere passages kwamen voor in het Brabants Dagblad. Onze dank! (red. M.t.d.K.)

behandeld. Zilveren en gouden naalden werd in haar rechterschouder gestoken, in een arm en een been. Mevrouw Nixon kon het blijkbaar niet goed aanzien en verdween weer snel uit de kliniek met de woorden „I think it's sort of rude to watch”. Men verzekerde haar dat het echt niet onbeleefd was om er naar te kijken en dat de patiënt het ook niet erg vond maar zij ging toch maar naar buiten om de varkenshokken te bekijken.

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonnier te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Vice-President Arrondissements-Rechtbank te Arnhem; J. E. Bulters, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; Mej. Dra. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, Inspecteur van Politie te Arnhem; J. Noord te Amsterdam.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 10,—; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgiro van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA B.V.
Amsterdam

BLZ. 22

Abonnement per jaag franco per post
bij vooruitbetaling f 10,—;
studerende f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.